

idet man kan overføre beløb fra en institution til en anden under hensyn til ledigheden og arbejdsopgavernes placering og omfang. Man har derfor ment at måtte se bort fra, at det principielt er rigtigst, at bevillinger til arbejder ved en statsinstitution optages under vedkommende fagministeriums budget.

Til § 97 a, stk. 1.

Bestemmelsen tilsigter at give mulighed for i hovedsagen at udføre tilsvarende arbejde med statstilskud som efter den nugældende beskæftigelseslovs afsnit II-IV og VI. Bestemmelser, svarende til den gældende lovs afsnit IV om lån til etablering af fælles værkstedshuse, er dog udgået.

Ligeledes er en bestemmelse, svarende til den gældende lovs § 8, stk. 1, 2. punktum, om tilskud til opskoling og omskoling af arbejdsledige ikke medtaget, idet der allerede i den gældende lovgivning om uddannelse af ikke-faglærte og om omskoling findes hjemmel til at yde støtte til op- og omskoling. Det er dog hensigten at fortsætte den hidtidige praksis med hensyn til ydelse af tilskud til optræning i kontorlaget o. lign.

Ydelsen af statstilskud til udførelsen af vejarbejder som beskæftigelsesarbejde forudsættes fortsat ligesom hidtil at ville ske efter de særlige bestemmelser herom i loven om tilskud til de offentlige veje. Regler om henvisning af arbejdskraft, svarende til gældende lovs § 11, vil blive fastsat ved cirkulære og vil blive gjort smidige, således at der i overensstemmelse med praksis i de senere år efter beskæftigelsesloven først og fremmest bliver tale om beskæftigelse af ledige, som på grund af alder, svagelighed eller andre personlige grunde har særlig vanskeligt ved at få ordinært arbejde.

Til stk. 2.

Ved den skete udbygning af arbejdsformidlingen har denne bl. a. fået til opgave at virke koordinerende over for lokale og regionale myndigheder, udvalg o. lign. af betydning for arbejdsmarkedet. På denne baggrund er det naturligt, at der iværksættes et samarbejde mellem særlig ledighedsramte kommuner og den lokale arbejdsformidling om forberedelse af planer for arbejde, som kan iværksættes med kort varsel, når ledighedsforholdene på egnen taler derfor. Arbejdsmarkedsnævnet, i hvilket arbejdsmarkedets parter og kommunerne er repræsenteret, vil have ansvaret på dette område, men det er en selvfølge, at arbejdsformidlingschefen som nævnets sekretær holder nævnet således orienteret om beskæftigelses- og ledighedsforhold, forventet aktivitet på bygge- og anlægsområdet m. v. inden

for kontorets virkeområde, at nævnet kan tage det fornødne initiativ. For at planlægningen kan virke efter hensigten, er det nødvendigt, at foreliggende planer revideres hvert år med henblik på projekternes egnethed og aktuelle interesse.

Til stk. 3.

Erfaringerne fra administrationen af beskæftigelsesloven har vist, at der ved arbejderne i stigende omfang aflønnes efter bestående overenskomster, og at det er vanskeligt i praksis at gennemføre det i den gældende lovs § 10, stk. 1, 2. punktum, stillede krav om anvendelse af aflønning i akkord, medmindre tekniske eller økonomiske grunde undtagesvis er til hinder derfor. Det foreslås derfor, at løn- og arbejdsvilkårene skal være de ved tilsvarende arbejde sædvanlige vilkår. Den foreslåede særlige undtagelsesbestemmelse vil gøre det muligt at træffe aftale om specielle løn- og arbejdsvilkår for særlig vanskeligt stillet arbejdskraft.

Til stk. 4.

Den daglige administration af bestemmelsen i stk. 1 vil ske gennem vedkommende arbejdsformidlingskontor, der imidlertid ligesom på andre områder inden for arbejdsformidlingen bør administrere bestemmelserne i nøje samarbejde med arbejdsmarkedsnævnet, der skal have alle sager om ydelse af statstilskud forelagt. Arbejdsformidlingen bør ved afgørelsen af, om tilskud kan ydes, tage sit udgangspunkt i ledighedsforholdene i kommunen, i hvilken forbindelse der kan tages hensyn til kommunens økonomiske situation. Der bør fortrinsvis ydes tilskud til arbejder, ved hvilke der er betydelige udgifter til arbejdsløn i forhold til udgiften til materialer etc., og der bør tages hensyn til, om arbejdet er egnet til udførelse i vintermånederne. Endelig bør man være opmærksom på, at en kommune ikke får tilskud til i realiteten ordinære arbejder. Bestemmelsen om adgang til forelæggelse for arbejdsdirektøren svarer til den nugældende lovs § 6 om adgang for et mindretal i arbejdsmarkedsnævnet til at forelægge en sag for arbejdsministeren.

Efter den ved kommunalreformen stedfundne udvikling i retning af større kommuner må disse i almindelighed antages ved deres tekniske forvaltning selv at burde indestå for arbejdets teknisk tilfredsstillende beskaffenhed. På samme måde bør amtskommuner og statsinstitutioner selv have ansvaret for den tilfredsstillende tekniske udformning af arbejder, som disse ønsker at iværksætte. De amtskommunale myndigheder — og i tilfælde, hvor et arbejde foregår i en enkelt kommune, de kommunale myndigheder — bør normalt have ansvaret for